

Č. 1500.

Stěhovací právo. — Řízení před nss. I. Pojem »bytový obvod« podle zák. ze 17. března 1921 č. 118 sb. z. a n. předpokládá, že tu jest několik obcí spolu souvislých a že obce ty jsou v nařízení vydaném na základě zákona uvedeny, t. j. že se na ně nařízení vztahuje. — **II. Vada nedostatečného odůvodnění nařik. rozhodnutí nespraví se uvedením důvodů** teprve v odvodním spise žal. úřadu.

(Nález ze dne 15. září 1922 č. 12.495.)

Věc: Markus R. ve V. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě stran omezení práva stěhovacího.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Usnesením z — odepřel hlavní služnovský úřad v Žilině ve smyslu § 5 zák. ze dne 17. března 1921 č. 118 sb. z. a n. a § 1 zák. ze dne 25. ledna 1922 č. 31 sb. z. a n. Marku R., řediteli k-ské společnosti, povolení k přesídlení do Žiliny.

V důvodech uvedeno, že nebyl vzat zřetel k tvrzení st-lovu, že jeho přesídlení do Žiliny je nutno v zájmu uvedené společnosti, protože závod leží v značné vzdálenosti od města Žiliny a nutnost spravování závodu, dosud z Lubochně spravovaného, právě ze Žiliny není prokázána a rovněž zamýšlené přesídlení sídla společnosti z Bratislavy do Žiliny není osvědčeno bezpochybným prohlášením společnosti.

Nař. rozhodnutím nevyhověl ministr s plnou mocí pro správu Slovenska na základě § 13 zák. ze dne 17. března 1921 č. 118 sb. z. a n. odovláni s-lovu a potvrdil rozhodnutí hlavního služnovského úřadu v Žilině s odůvodněním, že st-l neprokázal nutnost bydleti v Žilině.

Stížnost do rozhodnutí toho podaná namítá, že obec Varina, v níž st-l bydlí, tvoří se Žilinou jeden bytový obvod, poněvadž za platnosti zákona o zabírání bytů obcemi tvořily jeden bytový obvod a nyní po zániknutí zákona toho řeší okresní soud v Žilině veškeré záležitosti bytové Varinských obyvatelů, pročež vůbec nebylo nutno žádati za povolení k přestěhování do Žiliny; dále potírá stížnost nař. rozhodnutí tím, že st-l prokázal, že jeho rodinné poměry vyžadují, aby v Žilině bydlel, a že leží též v zájmu společnosti, aby podniky její byly spravovány ze střediska, podnikům těm nejbližší ležícího.

O stížnosti uvažoval nss toto:

Dle § 1 zák. ze dne 17. března 1921 č. 118 sb. z. a n. o omezení práva stěhovacího může vláda nařízením ustanoviti, že přesídlení do obce, ve které potřeba bytů jest zvláště naléhavá, jest po dobu nařízením určenou dovoleno jen za podmínek tímto zákonem stanovených. V odst. 2. téhož šu praví se pak, že vztahuje-li se nařízení na několik obcí spolu souvislých, tvoří tyto obce bytový obvod. V § 3 je pak pod č. 4. stanoveno, že povolení k přesídlení nepotřebují, kdo se stěhují z obce do obce uvnitř bytového obvodu.

Ježto cit. zákon pojem »bytového obvodu« sám stanoví, jest patrné, že při používání tohoto zákona je rozhodnou výhradně jeho definice »bytového obvodu« a že nelze se tu dovolávat oné definice, kterou témuž

výrazu přikládal § 1 zák. ze dne 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. a která se nekryje s pojmem »bytového obvodu« podle zákona ze dne 17. března 1921 č. 118 sb. z. a n. Podle posléze uvedeného zákona se pro pojem »bytového obvodu« vyžaduje, aby tu bylo několik obcí spolu souvislých, a aby obce ty byly v nařízení, na základě zákona vydaném uvedeny, t. j. aby se na ně nařízení vztahovalo. Toto nařízení, t. j. nařízení vlády ze dne 15. července 1921 č. 235 sb. z. a n., se však na obec Varinu vůbec nevztahuje, ježto obec ta v § 1 jmenována není, a nelze tedy přiznati, že by obec tato, o níž stížnost sama připouští, že se Žilinou není souvislá, nýbrž 11 km od ní vzdálena, se Žilinou mohla tvořiti »bytový obvod«.

Proto je bezdůvodnou námitka stížnosti, že k přesídlení z Variny do Žiliny vzhledem k ustanovení § 3 č. 4 cit. zák. třeba není povolení.

Ve věci samé odepřel žal. úřad st-li udělití povolení k přesídlení do Žiliny, uváděje jako jediný důvod svého rozhodnutí, že st-l neprokázal nutnost bydlet v Žilině.

St-l ve správním řízení uplatňoval, že se domáhá přestěhování ze svého dosavadního bydliště Variny do Žiliny z toho důvodu, že tam bude moci svému postavení jako ředitel k-ské společnosti lépe učiniti zadost, zejména když společnost zamýšlí přelociti své sídlo z Bratislavy do Žiliny, kdy pak tam též jako ředitel společnosti bydlet musí, a dále uvedl, že mu tím bude umožněno, aby bydlel opět se svou rodinou, jež té doby bydlí v Lubochni, místu asi 40 km od Variny vzdáleném.

Žal. úřad vycházej ze skutkového předpokladu, že st-l má řádné své bydliště v Lubochni proto, že tam jeho rodina bydlí, k těmto průkazům nutnosti přesídlení st-le do Žiliny nepřihlédl a povolení k přesídlení odepřel, aniž zároveň udal důvody, pro které považuje vývody st-lovy, kterými se snažil prokázati nutnost přesídlení, za nepostačitelné. Zejména neudal, zda důvody st-lovy pokládá za odporující skutečnému stavu, či zda má za to, že jsou bez významu pro průkaz nutnosti přesídlení a jaký eventuelní význam těmto údajům st-lovým přikládá.

Teprve v odvodním spisu žal. úřad uvádí, proč nepřihlédl k vývodům st-lovým v řízení správním, vývody tyto však v nař. rozhodnutí obsaženy nejsou, aby byl st-l mohl proti nim formulovati své stížné body.

Tím však byla st-li stížena obrana proti nař. rozhodnutí a nss-u zabráněno zkoumati, zda žal. úřad právem omezil st-le ve volnosti práva stěhovacího.

Pro tyto podstatné vady nezbylo než nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6, odst. 2. zák. o ss.

Č. 1501.

Honební právo (Čechy): K otázce dozorčího práva podle § 23 čes. zák. hon.

(Nález ze dne 15. září 1922 č. 12.498.)

Věc: Jan K. v Z. proti zemskému správnímu výboru v Praze o zrušení volby výboru honebního společenstva a pronájmu honitby jím předsevzatého.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud jím byla zrušena volba honebního výboru v Z. a pronájem tamní